ङ्गिरसः पुत्र उत्तानाख्य एव पुरा कदाचित् प्रत्यगृह्णात्। तत्र प्रतिगृहीतं द्रव्यं प्रतिग्रहीतारमुत्तानमेनं नैव हिंसेत्। अतः अन्योऽपि सर्व्वमुत्तान इति मन्त्रेणैव प्रतिगृह्णीयात्। यथा भूमिः सर्व्वं सहा तथायमुत्तानः सर्व्वप्रतिग्रहसहिष्णुः। ततो भूमिरूपत्वात् भूम्या सर्व्वं प्रतिगृहीतं न तु पुरुषेणेति एनं पुरुषं प्रतिग्रहदोषो न हिनस्ति॥

अथ गवाश्वप्रतिग्रहे विशेषं विधत्ते। "बर्हिषा प्रतीयाद्गां वाश्वं वा। एतद्वै पशूनां प्रियं धाम। प्रियेणैवैनं धाम्ना प्रत्येति" [५] इति। गामश्वं वा प्रतिग्रहीष्यन् पुरुषः तृणमुष्टिना युक्तः सम्मुखं गच्छेत्। तृणस्य पशुप्रियवस्तुत्वात् पशुप्रियेणैव वस्तुना सह सम्मुखो भवति॥

इति श्रीसायनाचार्य्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे तृतीयप्रपाठके द्वितीयोऽनुवाकः॥ २॥

अथ तृतीयोऽनुवाकः।

द्वितीये नैमित्तिको होतृमन्त्रहोम उक्तः। तृतीये केशनिवर्त्तनविषये कञ्चिद्ज्ञानविशेषं दर्शयति। एतच्च होतृमन्त्रप्रयुक्तेषु कर्म्मसु चातुर्मास्यादिकर्म्मसु च यत्र यत्र केशनिकृन्तनमस्ति तत्र सर्व्वत्राङ्गत्वेन एतद्वेदनं द्रष्टव्यम्। तदिदं वेदनमन्वयव्यतिरेकाभ्यां विधत्ते। "यो वा अविद्वान्निवर्त्तयते। विशीर्षा स पाप्माऽमुष्मिँल्लोके भवति। अथ यो विद्वान्निवर्त्तयते। स शीर्षा विपाप्मामुष्मिँल्लोके भवति" इति।